

Nederlandse vertaling van de
RESOLUTIES en OPROEP

aangenomen door het

TWEEDE CONGRES VAN DEN HAAG

op 10 October 1953

Am. Maas 3/10

Am. Verbeke

[Handwritten signatures and scribbles]

POLITIEKE RESOLUTIE

I.

Het Congres kan met voldoening terugzien op de vooruitgang, die sedert het Congres van 1948 is geboekt. Thans echter staat Europa voor de beslissende keuze: ofwel, door zich te verenigen, zijn veiligheid, economische welvaart en sociale vooruitgang mogelijk te maken, ofwel in nationalistische verdeeldheid te blijven leven en te moeten toezien hoe het proces van Europa's achteruitgang zich zal voortzetten zonder te kunnen worden gestuit.

Deze motieven voor de eenwording van Europa blijven bestaan, onafhankelijk van de koude oorlog.

II.

Het Congres stelt vast, dat ondanks zekere tekenen van ontspanning, het Kremlin geen enkel voorstel heeft gedaan, op grond waarvan men aan een wezenlijke verandering in de Sowjetpolitiek in Europa zou mogen geloven. Hieruit volgt, dat de gemeenschappelijke inspanning voor de veiligheid noodzakelijk blijft.

III.

Duitsland, dat, indien het geïsoleerd zou worden, door zijn geografische ligging aanleiding tot nieuwe gevaren zou kunnen geven, kan door toetreding tot een verenigd en democratisch Europa er toe bijdragen de vredeskansen te verhogen.

Zonder de status quo van een verdeeld Duitsland en een verdeeld Europa te aanvaarden en vastbesloten om met alle middelen de aan het Sowjet-juk onderworpen volken te helpen hun onafhankelijkheid en hun vrijheid te herkrijgen, bevestigt het Congres, dat alleen de

Out. 3/10

Europese Gemeenschap de vreedzame oplossing van de hangende Europese problemen kan waarborgen en Rusland effectieve non-agressiegaranties kan bieden.

IV.

1. Het Congres is ervan overtuigd, dat het meer dan ooit noodzakelijk is, de openbare mening voor te lichten en erop te wijzen:
 - dat de Europese Defensiegemeenschap niet is de wederoprichting van een Duits leger, maar de integratie van Duitse legeronderdelen in een Europese strijdmacht in dienst van de vrede, welke onderdelen onmisbaar zijn voor de gemeenschappelijke verdediging;
 - dat de Politieke Gemeenschap niet het opgeven betekent van duurzame nationale tradities en belangen, doch het enige middel vormt om het behoud daarvan te verzekeren.
2. Het Congres betreurt, de vertraging van de ratificatie der Europese Defensiegemeenschap, vestigt de aandacht van de Parlementen op de dringende noodzaak het verdrag goed te keuren en beveelt een zo innig mogelijke samenwerking van Groot-Brittannië met de Gemeenschap aan.
3. Het Congres betreurt, dat de beslissingen, die onlangs door de Ministers zijn genomen, een achteruitgang betekenen ten opzichte van de resolutie van Luxemburg en constateert, dat de procedure, die nu gevolgd wordt, noch met de geest van het aan de Assemblée Ad Hoc gegeven mandaat, noch met de eisen van een goede techniek voor de opstelling van het ontwerp in overeenstemming is.
4. Het Congres is van mening, dat het zowel logisch als juist is de definitieve voorbereiding van het verdrag over te laten aan de Europese organisaties, die voor dit doel in het leven zijn geroepen, d.w.z. aan de Raad van Ministers van de Landen en aan de Assemblée Ad Hoc.
5. Het Congres is ervan overtuigd de wil van alle Europeanen tot uitdrukking te brengen door met nadruk te verzoeken, dat de Ministers, die binnenkort in Den Haag zullen samenkomen, besluiten hun opmerkingen over het bestaande ontwerp aan de Assemblée Ad Hoc kenbaar te maken en met haar samen te werken aan de opstelling van een tekst, die binnenkort door de Regeringen ondertekend en door de nationale Parlementen geratificeerd zal kunnen worden.

6. Het Congres nodigt de Assemblée Ad Hoc uit om, indien de Ministers geen gevolg zouden geven aan dit verzoek, opnieuw in vergadering bijeen te komen en de beslissingen te nemen, welke zij nodig acht om aan de toestand het hoofd te bieden.

V.

Het Congres richt een dringende oproep tot Frankrijk, dat zoveel stoutmoedige initiatieven ten gunste van de opbouw van Europa heeft genomen, om zijn werk vastberaden voort te zetten.

VI.

Het Congres draagt het Actiecomité van de Europese Beweging op, alle beschikbare krachten te verzamelen om de openbare mening van onze naties in bovengenoemde zin voor te lichten en te beïnvloeden.

RESOLUTIE BETREFFENDE DE INSTELLINGEN

Het Congres

1. stelt vast, dat de Assemblée Ad Hoc ten volle heeft voldaan aan de opdracht haar door de Ministers van Buitenlandse Zaken der zes landen gegeven;
2. verklaart zich in het algemeen te stellen achter het ontwerp der Assemblée Ad Hoc, dat een realistisch stuk is en beantwoordt aan de politieke omstandigheden van het ogenblik. Het ontwerp komt tegemoet aan de noodzaak om zo spoedig mogelijk over te gaan tot de instelling van een supra-nationaal gezag, bekleed met die werkelijke bevoegdheden die in het belang van Europa nodig zijn;
3. spreekt uit, dat het noodzakelijk is, de volgende beginselen te handhaven:
 - a. Het Europees Parlement zal bestaan uit een Kamer der Volkeren, gekozen op de grondslag van de algemene verkiezingen en uit een Senaat die de deelnemende Naties vertegenwoordigt, zonder dat dit ertoe mag leiden de Raad van nationale Ministers in de Europese wetgevende organen op te nemen.
 - b. De Europese Uitvoerende Raad zal worden benoemd op een

wijze, die waarborgen scheidt ten aanzien van zijn onafhankelijkheid, zijn stabiliteit en zijn bekwaamheid om de hem opgedragen taken naar behoren te vervullen. De Raad zal alleen aan het Parlement der Gemeenschap verantwoording schuldig zijn;

4. acht het volstrekt noodzakelijk dat deze instellingen hervormd kunnen worden volgens een procedure soepel genoeg teneinde aanpassing en verbetering mogelijk te maken;
5. verklaart met nadruk, dat het noodzakelijk is het supra-nationale karakter der Gemeenschap, alsmede haar macht om handelend op op te treden, te verzekeren. Op grond hiervan verzet het Congres zich met kracht tegen elke poging om aan de Regeringen der deelnemende Staten een grotere rol toe te kennen in de uitvoerende en wetgevende organen der Gemeenschap.

RESOLUTIE

betreffende de Gemeenschappelijke Markt.

Het Tweede congres van den Haag maakt de door het Eerste Congres van Den Haag en door de Conferenties van Westminster en Rome aangenomen resoluties tot de zijne.

Bevestigt opnieuw de noodzaak een gemeenschappelijke markt te vormen, waarbinnen het verkeer van goederen, personen en kapitaal zich vrijelijk kan voltrekken, teneinde de productiviteit op te voeren en het levenspeil der volken, in het bijzonder van de misdeelde groepen, te verbeteren.

Bevestigt bovendien, dat de totstandbrenging van de gemeenschappelijke markt de oprichting vaneen supranationaal politiek gezagsorgaan inhoudt, waar immers de politieke eenheid en de gemeenschappelijke markt onafscheidelijk zijn verbonden.

Is in dezen van oordeel, dat een verdrag, waarbij het supra-nationale gezagsorgaan niet met economische bevoegdheden zou worden bekleed, maar deze zou beperken tot die, welke in de E.G.K.S.- en E.D.G.-verdragen reeds zijn opgenomen of de uitoefening er van afhankelijk zou stellen van de eenparige instemming der regeringen, niet zou overeenstemmen met onze behoeften.

Stelt met spijt vast, dat, in de huidige toestand, het supra-nationale gezagsorgaan slechts kan worden ingesteld tussen de staten, leden der Kolen- en Staalgemeenschap, doch is van oordeel, dat het voor die landen onontbeerlijk en dringend gewenst is de gemeenschappelijke markt tot stand te brengen.

Bevestigt, dat deze eerste verwezenlijking, verre van naar een autarkie te streven, gepaard zal moeten gaan met een nauw contact zowel met de buiten Europa gelegen gebiedsdelen van de landen der Gemeenschap alsook met de overige leden van de Raad van Europa. De aldus verkregen verbetering in de productie zal tevens een nauwer samengaan met de „Commonwealth” en de Verenigde Staten, zomede een vermindering van de beschermingsmaatregelen ten opzichte van de rest van de wereld, mogelijk maken.

Wenst er nader op te wijzen, dat het vrije verkeer van goederen, personen en kapitaal, hoewel noodzakelijk, op zichzelf toch onvoldoende is om een gemeenschappelijke markt te vormen, aangezien voor deze laatste bovendien nodig zijn:

- a. het bestaan van zekere rechtsregelen, welke voor de goede werking van de markt noodzakelijk zijn.
- b. het voeren van een gemeenschappelijke economische politiek en
- c. het oprichten van supra-nationale instellingen.

Het Congres verenigt zich met het geheel der economische bepalingen van het Verdrag;

is van mening, dat deze moeten worden aangevuld met een bepaling op grond waarvan het Parlement van de Gemeenschap initiatieven kan nemen en ontwerpen kan indienen met het oog op de verwezenlijking van de gemeenschappelijke markt.

is anderzijds van mening, dat de in het Verdrag voorgestelde bepalingen wel de verwezenlijking van de gemeenschappelijke markt mogelijk maken, doch deze geenszins garanderen.

Acht het noodzakelijk, reeds nu enkele beginselen te stellen en de eerste maatregelen onder ogen te nemen, welke de Politieke Gemeenschap onmiddellijk na haar samenstelling zal moeten nemen, en die moeten worden voorbereid zonder te wachten op de oprichting der instellingen van bedoelde gemeenschap.

Ten eerste: Acht het noodzakelijk, dat de deelnemende staten onder elkaar, binnen een termijn van 10 jaar, een gemeenschappelijk tol-

gebied instellen door middel van afschaffing van kwantitatieve beperkingen, door automatische verlaging van de tarieven en door de uitwerking van een gemeenschappelijke politiek inzake de buitenlandse handel.

De beschermende maatregelen, welke noodzakelijk zijn ter voorkoming van fundamentele moeilijkheden in de deelnemende staten, zullen slechts kunnen worden genomen onder toezicht en leiding van de Gemeenschap.

Ten tweede: Is van mening, dat een dergelijke eenwording veronderstelt: enerzijds de verplichting van elke staat om een intern en een extern monetair evenwicht te verzekeren en te handhaven: anderzijds op initiatief en onder toezicht van het supra-nationale politieke gezagsorgaan, een werkelijke coördinatie van de monetaire, financiële, fiscale en credietpolitiek van de deelnemende staten te verwezenlijken.

Ten derde: Acht het noodzakelijk:

De sociale politiek der landen — zonder vooruit te lopen op de toepassingsmodaliteiten, welke aan de toestand in ieder land dienen te zijn aangepast — op elkaar af te stemmen, om naast hetgeen in artikel 83 van het verdrag is bepaald, de geleidelijke verwezenlijking ener politiek van vrij verkeer van arbeidskrachten in de deelnemende staten te vergemakkelijken en de beroepsopleiding zomede een actieve huisvestingspolitiek te stimuleren.

Ten vierde: Acht het noodzakelijk, terwille van de economische expansie, een gemeenschappelijke investeringsbeleid vast te stellen, dat erop gericht is de volledige werkgelegenheid te waarborgen, de financiering van de Europese openbare werken te verzekeren, en een snelle ontwikkeling van de minder-ontwikkelde gebieden van Europa te verzekeren.

Daartoe is het dringend noodzakelijk dat, zonder te wachten op de instelling van een Politieke Gemeenschap met de noodzakelijke bevoegdheden, de regeringen voorstellen doen ter voorziening in het huidige gebrek aan kapitaal in de deelnemende Staten, ter aanmoediging van de spaarzin, ter stimulering van de meest effectieve investeringen en tenslotte tot onderzoek hoe een Europese Beleggingsbank tot de oplossing van dit vraagstuk zou kunnen bijdragen.

RESOLUTIE
betreffende de Economische en Sociale Raad
aanvaard in de Plenaire Vergadering.

Het Congres,

neemt kennis van de artikelen 50 en 51 van het ontwerp-verdrag, die betrekking hebben op de Economische en Sociale Raad,

herinnert aan de conclusies van de sociale Conferentie van Rome en aan de noodzakelijkheid om tot een evenwichtige vertegenwoordiging te komen van de Sociale en beroepsbelangen zowel van producenten als van consumenten,

is van mening, dat raadpleging van de Economische en Sociale Raad van de Gemeenschap verplicht worden gesteld in die gevallen waarin plannen ter sprake worden gebracht handelende over de voorwaarden voor vooruitgang en ontwikkeling op Economisch en Sociaal gebied, met name:

verhoging van het levenspeil, volledige werkgelegenheid en migratie van werkkrachten.

Het Congres is anderzijds van mening, dat de Economische en Sociale Raad op eigen initiatief studies, enquêtes en rapporten moet kunnen uitvoeren of uitlokken, over alle onder de Raad ressorterende problemen, welke de Europese gemeenschap raken.

Het Congres dringt erop aan, dat alles in het werk zal worden gesteld, om te bereiken, dat arbeiders hun hoop op een sociale vooruitgang van de massa in de organisatie van Europa bevestigd zullen zien, en dat Europa, na zijn gemeenschappelijke markt gevormd te hebben, geen sociale groepen, die als economisch zwak kunnen worden aangemerkt, zal laten voortbestaan.

OPROEP

„Voor de landen van Europa is thans het ogenblik gekomen om enige van hun soevereine rechten over te dragen, teneinde die voortaan gezamenlijk uit te oefenen met het oog op de coördinatie en ont-plooiing van hun bronnen van welvaart”.

Zo luidde de boodschap die het eerste congres van Europa op 10 Mei 1948 richtte tot de landen van ons oude werelddeel. Thans, op 10 October 1953, zijn wij, strijders voor een Verenigd Europa, opnieuw bijeen op de plaats, waar die eerste oproep weerklonk, en wij bevestigen de bestendigheid van ons streven, waarvan onze ononderbroken actie getuigt. Het is en blijft ons doel, vrijheid, vrede, welvaart, en sociale rechtvaardigheid voor onze volken te verzekeren.

Vijf jaren zijn verstreken. Op de weg naar de eenheid van Europa is aanzienlijk voortgang gemaakt. De Europese Beweging mag zich er op beroemen, daartoe iets te hebben bijgedragen.

De zes landen, die blijkens hun daden aan onze eerste oproep gehoor hebben gegeven, moeten thans de kroon op hun werk zetten, willen zij de resultaten niet te loor zien gaan. Het ontwerp-statuum, opgesteld in opdracht van de zes Regeringen kan niet veel langer op bekrachtiging door de Staten blijven wachten. De zes landen moeten de supra-nationale Europese Gemeenschap in het leven roepen, die de versmelting van hun levensbelangen verzekert.

Om opgewassen te zijn tegen de taak, waarvoor zij zal worden gesteld, zal deze Gemeenschap in ieder geval moeten steunen op een Kamer van Afgevaardigden, gekozen volgens een algemeen en direct kiesrecht, en op een supra-nationale uitvoerende macht, die uitsluitend aan het Europese parlement verantwoording schuldig is.

Het uur der grote beslissingen is nabij. Tegen Europa verzamelen zich sleur, onwetendheid, zelfzucht, verouderd nationalisme en volgzzaamheid aan instructies van buitenaf tot een monsterverbond.

De tegenstanders van Europa maken zich gereed voor de strijd. Sommigen hunner dienen wij te overtuigen, anderen moeten wij verslaan; daartoe roepen wij de mannen en vrouwen van onze volken op.

Samen zullen wij overwinnen.